

Туристи

Грабнахъ раницата рано,
чакай моите другари,
ще осъмнеме въ Балкана
срѣдъ скали, букаци стари,

Пѣятъ небесата чисти,
вдишвамъ бодро ведрината,
ний сме волнитъ туристи,
днесъ ще бродимъ въ планината.

Бодро „ехо—о“ ще оглася
долини, клисури, чуки,
радостта ще се разнася
вредъ подъ кичезтитъ буки

Колко ще ни е приятна
тамъ храната и водата
нейде подъ лжичитъ златни,
или пъкъ далечъ въ гората!

Ний сме волнитъ туристи,
радостъ трепка ни въ сърдцата
мамятъ ни: небето чисто,
свежестта на планината...

Симеонъ Мариновъ

Поради многобройни писма отъ децата
продължаваме крайно интересната

ИЗНЕНАДА!

която носи истински изненади на децата
срещу изпратени 5 лева въ чисти гербо-
ви марки на адресъ:

МИЛКА ЧЕРВЕНКОВА

ул. „Карлжк“ № 16 — София

Участвайте всички!

Питай другарчетата си какви пода-
рци сж получили!

Нѣма да загубите паритъ си!

БАРАБАНСКИ СЪВЕТИ

Добриятъ човѣкъ, обича животнитъ.

Българскиятъ езикъ

Когато се освободила България,
приличала на дете, което не знае да
чете и пише. Тогава Дѣдо Славейковъ
напечаталъ читанка и въ нея напи-
салъ първитъ стихове за деца. Отпосле
му помагали Дѣдо Поповичъ, Дѣдо
Вазовъ и други. И тѣ писали стихове.

Тогава българскиятъ езикъ билъ
като градина, която не е обработилъ
градинарь. Като посѣнешъ цвѣте, по-
раства сж мжка. Ала все пакъ, макаръ
и въ непрекопана градина, тѣзи пѣсни
на нашитъ стари поети сж толкова
хубави, че влизатъ право въ сърдцето,
сѣкаш сж днесъ писани. То е защото
тогавашнитъ поети обичали българ-
ската земя повече отъ всичко на свѣта
и обичали децата ѝ. Тѣ сж вѣрвали,
че тѣзи деца ще порастнатъ и ще
обичатъ земята си и езика си, и ще ги
направятъ като разцѣфнала градина.
Така и станало, както старитъ поети
сж мислили и вѣрвали. Днесъ бъл-
гарскиятъ езикъ е толкова хубавъ, че
на него лесно се пишатъ най-хубави
стихотворения

Дора Габе

Малката жътварка

Както се надигамъ
сж стълба не се стигамъ,
че сжмъ днесъ жътварка
сж нова паламарка,
сж остъръ сѣрпъ, най-бѣла,
кърпа сжмъ развѣла.
Чувамъ какъ нивята
шепнатъ си въ полята:
Иде! Сж стѣпка лека
въ ширната пжтека
малката жътварка
сж сѣрпъ и паламарка.
Сѣрпътъ ще размѣта
вредомъ изъ нивята,
тогазъ, леле мале,
нѣма да пожали
никоя отъ нази,
всички ще погази!
Ниви тѣй говорятъ,
и сж страха се борятъ,
какъ се азъ гордѣя,
крѣшна пѣсенъ пѣя,
че сжмъ днесъ жътварка
като кака Вѣрка!

Христо Бояджиевъ

ВЕСЕЛИ КНИГИ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ отъ ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ

1. Весели истории	10 лв.
2. Детски смѣшки	10 „
3. Медъ и жило	3 „
4. Спестовникъ	2 „
5. Палавцитъ отъ кантона	5 „
6. Великденски пѣсни	2 „

А всички взети заедно само за 25 лв.
Доставя, срещу гербови марки, пратени
въ просто писмо до: Д. КОЛЕВЪ: ул. Регент-
ска № 10 — София IV.

щицитъ. Тѣ дълго време не идвали, и
той помислилъ, и тѣ вече нѣма да
дойдатъ, но изведнѣжъ вратата се от-
ворила. Мѣйкаки, виейки и свирейки
като вѣтъра, старитъ вещици се втур-
нали вжтре, сж зачервени очи и раз-
чорлени коси.

Не предполагайки, че старецътъ е
скритъ, тѣ се приближили до огнището
взели по една главня и духайки да се
хване магята извикали всички въ
единъ гласъ:

— Улейа! Мулейа! Кулейа! И из-
веднажъ обхванати отъ нѣкоя невиди-
ма сила, възседнали метлитъ и по-
летѣли. Старецътъ сжщо повторилъ:

Магесническитъ думи

(Норвежка приказка)

2

„Улейа! Мѣлейа! Кулейа! и сжщо яхналъ
метлата и полетѣлъ следъ тѣхъ.

Звездитъ се губели една следъ дру-
га, облацитъ милвали лицата имъ, а
доле като пѣстъръ килимъ се славела
земята.

Но старецътъ не обрщалъ внима-
ние на това: той си мислилъ за хуба-
вото царско вино. Вещицитъ сж викове
летѣли напредъ, а той следъ тѣхъ.
Днбре било, че нито единъ пжтъ не
се обърнали назадъ и скоро стигнали
величественния царски дворецъ.

— Улейа! Мулейа! Кулейа! викнали
отново старитъ вещици и се втурнали
презъ кумина вжтре.

— Улейа! Мулейа! Кулейа! — про-
шушналъ сжщо и старецътъ и като
вихъръ се вмѣкналъ презъ кумина
следъ тѣхъ. Колко много се зарадвалъ
старецътъ като се намѣрилъ въ цар-
ския зимникъ. Царското вино било
сладко, ароматично.

Пий колкото си искашъ, а никой
не ти иска пари!

Грабналъ най-голѣмата чаша, на-
пълнилъ е догоре и пилъ до насита.
Но тукъ го намѣрило нещастieto. В ъ

щицитъ пили по умерено, глѣтка по
глѣтка. Така изпили по едно шише и
не повече. А старецътъ непрестанно
навивалъ чашата до горе и пилъ пилъ
докато толкова се напилъ, че нищо не
помнѣлъ. Падналъ на земята между
празднитъ бутилки и блажено захър-

калъ. Не можелъ да види кжде сж
отишли вещицитъ.

На сутринта, когато царскитъ слу-
ги дошли за вино препннали се въ
пияния старецъ. Събудили го и почнали
да го разпитватъ, какъ е дошѣлъ тамъ.
Да не билъ старецътъ пиянъ,
езика се би прехапалъ но не би имъ
казалъ всичко отъ край до край. Но
тѣй като си билъ бѣбривд и обичалъ
да се хвали, гордо имъ отвърналъ:

(Следва)